

Обраћање Дејана и Јоване Баљошевић испред гроба Владике Артемија. Манастир Нова Никеја

23. 11. 2020.

ПОСЛЕДЊИ ПОЗДРАВ ВЛАДИЦИ АРТЕМИЈУ ИЗ ЊЕГОВЕ ЕПАРХИЈЕ, СА КОСОВА И МЕТОХИЈЕ;

Дејан и Јована Баљошевић из Ораховца

Драги наш Владико, пастиру, оче, Аво,

Када смо чули да Те је Господ узео к' Себи, осетили смо велику тугу, јер знамо да је иза Тебе остала ненадокнадива празнина...

Био си истински пастир свога стада са којим си заједно страдао, чије си дамаре осећао, мислио наше мисли и изговарао наше речи. Оно што је нас болело, о томе си говорио и по томе смо те препознали...

Тешко је нама данас говорити о човеку, којег смо до јуче сви слушали и од којег смо много учили....

Како сажети у пар реченица живот једног страдалног Владике који је на страшном месту у најтежем времену постојао, и о чијем ће делу тек историја и србски народ дати свој прави суд у времену које долази..

Нажалост, наш народ који је изгубио у многоме нит која га повезује са Светим Савом, није био у стању да препозна и разуме узвишену Светосавску мисао коју си Ти проносио.

Какво је сада духовно стање код нашег народа, сва је прилика да ћеш доживети судбину многих знаменитих Срба, који су за живота били нападани и оклеветани а тек након своје смрти доживели признање.

Ми, који смо пре двадесетак година, као млади људи, пробуђени молитвама наших предака похрлили у манастире Косова и Метохије, где је нови епископ Артемије довео младо монаштво, препознали смо ту „УЗВИШЕНУ МИСАО“, напајајући се њоме на свеноћним бденијима, монашењима уочи манастирских слава, где смо, између осталог, гледали млада тела искушеника у белим одорама, како у облику крста залепљени за камени под Дечанске цркве одскачу од тежине завета које дају Богу..... Како то дочарати онима који то нису доживели....., можда речима: „Дођи и види!“ И долазили су људи са свих страна да буду удеоници те велике благодати која се изливала на Епархију рашко – призренску, која је постала магнет за душе жељне Бога!

И тако у току тог великог процвата духовног Епархије Рашко-призренске, која је расла у броју, где се све на добро преображавало, и светиње и народ, дошло је време испита вере и љубави.

Тада је „завидљивац“ у лику својих послушних слугу на Србију послао огањ рата у виду „Милосрдног Анђела“ и његових локалних помагача који протерује са простора Косова и Метохије Државу Србију и по ко зна који пут у историји, уз србски народ остаје само Српска Православа Црква и њен Епископ Артемије, који изјављује да не жели да буде нови Чарнојевић и бира да остане и страда са својим преосталим народом.

Преосвећени Владико, када си након рата 1999. године покушао да сабереш преостали србски народ на Косову и Метохији, обезглављен и остављен од свих, постао си највећи непријатељ новог светског поретка, замеривши се најмоћнијим људима света који су затражили Твоју главу. Наша „држава“ и „црква“ су Те удружено жртвовали Латинима, надајући се да ће Тобом откупити мир и просперитет.

Да би то постигли, без побуне србског народа, послужили су се опробаним оружијем наших непријатеља, лажно те оптужујући за некакве проневере, за које су Тебе, старог и болесног, додатно измучили у дестогодишњем, монтираном судском процесу.

Збуњени потезима наше власти, која је својом политиком додворавања западу и попуштањем Албанцима, покушавала да нас убеди да чини праву ствар, ми - Срби на Косову и Метохији смо потврду своје сумње најчешће тражили у питању „А шта на то каже владика Артемије?, чије су се громке речи чуле чак до Пентагона , јер смо у Теби Владико видели последњи бедем одбране српства. Вашим протеривањем са Косова и Метохије а сада и вашим упокојењем, више немамо коме да постављамо такво питање. Вашим одласком утихнуо је мајчински глас Српске православне цркве.

Вашу велику духовну снагу, љубав за народ, правду, истину и Христа, у Вама нисмо нашли само ми, Ваша духовна чеда, већи и многи представници међународних организација, тада присутних на Косову и Метохији, који су имали прилику да Вас упознају и са Вама сарађују. Једна од њих је и правдољубива Иркиња, Мери Волш, која због тзв. короном, отказаних летова, није могла да буде данас овде са нама, али је послала, неколико топлих речи свом Драгом Владици, које ћемо овде прочитати:

Vladika Artemije_ In Memorium

I ndíl chuimhne ar na laethanta a bhí, is cuimhin liom fear a bhí caoin, cneasta agus lách.

Fear le croí mór agus anam dhílis.

D'fhualaing sé ar son na fírinne

agus ar son na Críostaíochta. I gconaí i mo chroí agus i mo phaidreacha .

In loving memory of the days we passed through together in extremely difficult circumstances on the territory of your beloved Kosovo i Mehojija, where I got to know a man who suffered greatly for truth and Christian values. A man with a big heart and a noble soul who like Christ suffered the indignities of Calvary.

Vladika, I have one wish and that is when my life's journey is over I meet you again along with all the other noble souls in our New Jerusalem.

Ar dheis Dé go raibh a anam dhílis/ may his noble soul be at the right hand of God

Le grá mór/with great love

Mary Martha Walsh

(Превод: У дивном и нежном сећању на дане кроз које смо заједно прошли у екстремно тешким околностима на теритирији Косова и Метохије, где сам упознала човека који је пуно пропатио за истину и хришћанске вредности! Човека са великим срцем и племенитом душом, који је као Господ прошао кроз понижења на Голготи.

Владико, имам једну жељу, а то је да када се моје животно путовање оконча, да се поново сретнем са Тобом, заједно са другим племенитим душама у нашем Новом Јерусалиму!

Нека Његова племенита душа буде поред деснице Господње,

Са великом љубављу,

(Мери, Марта, Волш)

.....

Драги наш Владико, сахрањујемо Те у Твом родном месту, где си започео и где завршаваш свој животни круг, у чијем је средишту било Косово и Метохија, где си желео да Телом почиваш. Овај грумен земље, који Ти доносимо са Косова и Метохије, нека ублажи ону Твоју владичанску сузу, коју си за њом пустио у Манастиру Грачаници, када су те са ње прогањали.

Чудесним промислом Божијим, Свети Владико, почиваћеш овде у Лелићу, надамак Ћелија, у крају, где почивају и два духовна горостаса наше Свете Цркве из чије си лозе изникао.

Данас Свети Владика Николај и Свети Отац Јустин пригрлише своје верно чедо!